

Het verloop van de 17e-eeuwse muurresten komt overeen met hetgeen men op sommige stadsplattegronden uit die periode kan waarnemen. Het betreft twee noord-zuid verlopende rijen eenvoudige huisjes, die in de loop van de 17e eeuw op het achtererf van de grote huizen aan de Italiaanse Zeedijk zijn gebouwd. Ze zijn door oost-west verlopende dwarsmuurtjes onderverdeeld in een aantal vertrekken.

Aansluitend in noordelijke richting bevonden zich de ondiepe funderingen van een houten aanbouw van vele meters lengte. Slechts op één plaats was nog een gedeelte van een plazuiven vloertje bewaard gebleven. Voor het overige waren alleen de onderliggende schelpgruis- en zandlagen nog aanwezig. Derhalve was de aard van de bebouwing niet meer vast te stellen.

Vondsten o.a. gedateerd Hessisch aardewerk doen vermoeden, dat het volbouwen van de achtererven vanaf de dijkzijde, d.w.z. in noordelijke richting heeft plaatsgevonden.

Zoals hierboven reeds gemeld, kon het meest zuidelijke gedeelte van het terrein, dat aan de dijk grenst, niet worden onderzocht. Van de bebouwing langs de dijk zijn derhalve geen archeologische gegevens bekend.

In de (niet-onderzochte) zuidwest-hoek van het terrein zijn na afsluiting van het onderzoek door amateurarcheologen diverse voorwerpen gevonden, die doen denken aan de eventuele aanwezigheid van een scheepstimmerwerfje.

T.H. van de Walle-van der Woude,  
Westfries Museum, Hoorn.



Kraan voor de tap van een wijn- of biervat met het wapen van Hoorn. Koper. Circa 1600.

Foto: F. Gijbels, A.E. van Giffen  
Instituut voor Prae- en Protohistorie,  
Universiteit van Amsterdam.

Men vond o.a. resten van teertonnen, breeuwijzers, touwwerk, visnetten, diverse lederen werkhandschoenen en gereedschappen. Of deze indruk inderdaad juist is en hoe de vondsten precies zijn te dateren, zal nog moeten blijken.

## ARCHEOLOGISCH ONDERZOEK KERKPLEIN

Bij het verdwijnen van 't Hop aan de westzijde van het Kerkplein is de vereniging "Oud-Hoorn" op meer dan 1 manier betrokken geweest. In de eerste plaats door haar pogingen dit karakteristieke stuk gevelwand te behouden, maar ook door de medewerking van de hier wel zeer actieve archeologische werkgroep van de vereniging bij het oudheidkundig bodemonderzoek dat op het door de sloop vrijgekomen terrein verricht werd.

Vooruitlopend op een uitgebreid verslag dat pas gedaan kan worden als de verzamelde gegevens en het vondstmateriaal bewerkt zijn, is het daarom nuttig reeds een paar regels aan dit onderzoek te wijden. Een archeologisch onderzoek dat door gebrek aan financiële middelen en tijd enkele malen aan een zijden draad heeft gehangen, maar dat uiteindelijk toch werd mogelijk gemaakt door subsidies van de

Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek en het Kerkmeijer-De Regtfonds en door de soepelheid waarmee de Woningbouwvereniging "Hoorn" en het Aannemingsbedrijf Nannings binnen het strenge tijdschema toch nog wat ruimte wisten te vinden. Daarnaast mag toch ook niet onvermeld blijvende medewerking van het Gemeentelijk Grond- en Woningbedrijf, de afdeling Landmeten van de Dienst Openbare Werken, die de noodzakelijke meetapparatuur ter beschikking stelde evenals het A.E. van Giffen Instituut voor Pre- en Protohistorie van de Amsterdamse Universiteit, dat gespecialiseerde hulp en materiaal leverde, het slopersbedrijf Vriend en last but not least de amateur-archeologen binnen onze vereniging. Het geheel stond onder leiding van de archeologische medewerkster van het Westfries Museum. Al de bij het onderzoek  
vervolg op achterpagina...